

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

322 π. Χ. Διεξάγεται η Μάχη στην Κρανώνα Θεσσαλίας, μεταξύ Μακεδόνων και Αθηναίων, στο πλαίσιο του Λαμιακού Πολέμου.

626 μ. Χ. Ο Βυζαντινός Στόλος καταναυμαχεί και διασκορπίζει τον στόλο των Αβάρων και Σλάβων που πολιορκούν την Κων/πολη.

1819 Ο Σιμόν Μπολίβαρ νικά τους Ισπανούς στη Μάχη του Μπογιακά, που σηματοδοτεί την ανεξαρτησία της Κολομβίας.

1933 Η Αγλαΐα Κυριακού αποφασίζει με μυστική διαθήκη να αφήσει ολόκληρη την περιουσία της, που ανήρχετο τότε σε 15.000.000 δρχ., για να ιδρυθεί μία παιδιατρική κλινική.

1942 Διεξάγεται η Μάχη του Γκουανταλκανάλ. Πρόκειται για την πρώτη επιθετική ενέργεια των Αμερικανών στον Ειρηνικό, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

1964 Η Τουρκία βομβαρδίζει θέσεις των Ελληνοκυπρίων στην Κύπρο. Στην περιοχή της Τηλλυρίας ξεσπούν αιματηρές συγκρούσεις, που θα κρατήσουν τέσσερις μέρες.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1876 Μαργκερίτα Χερτρούντα Τζέλε, γνωστή ως Μάτα Χάρι, ολλανδή κατάσκοπος.

1932 Αμπέμπε Μπικίλα, θρυλικός αιθιοπας μαραθωνοδρόμος, χρυσός ολυμπιονίκης το 1960 και το 1964.

1975 Σαρλίτ Θέρον, νοτιοαφρικανίδα ηθοποιός.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1893 Αλφρέντο Καταλάνι, παλός συνθέτης.

1960 Σαλβατόρε Φεραγκάμο, ιταλός σχεδιαστής υποδημάτων.

1970 Νίκος Τσιφόρος, δημοσιογράφος, θεατρικός συγγραφέας και σεναριογράφος.

Νίκος Τσιφόρος, 1909-1970

Ο Νίκος Τσιφόρος, υπήρξε ένας από τους πιο εξαιρετικούς δημοσιογράφους, θεατρικούς συγγραφείς, σεναριογράφους αλλά και σκηνοθέτες. Γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου το 1909. Δύο χρόνια αργότερα η οικογένεια εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Αθήνα. Από τα έντεκα του χρόνια ο Νίκος Τσιφόρος άρχισε να ασχολείται μανιωδώς με το γράψιμο, ενώ την πρώτη του επιθεώρηση την έγραψε το 1928 για ένα θερινό θέατρο στη Φρεαττύδα. Η πρώτη του αυτή προσπάθεια απέτυχε, αλλά ο Νίκος δεν απογοητεύτηκε. Αφού πήρε το πτυχίο της Νομικής, εργάστηκε για δυο χρόνια στο Ελεγκτικό Συνέδριο και στη συνέχεια παραιτήθηκε για να μπαρκάρει στα καράβια. Ως το 1939 άλλαξε συνέχεια επαγγελμα, αλλά συνέχιζε να γράφει δημοσιεύοντας κείμενά του σε διάφορα έντυπα. Η πρώτη μεγάλη του επιτυχία ήρθε το 1944 όταν ο θίασος του Δημήτρη Χορν και της Μαίρης Αρώνη αποφάσισε να ανεβάσει στο θέατρο Ακροπόλ το θεατρικό έργο του Τσιφόρου «Η πινακοθήκη των πλιθίων». Τέσσερα χρόνια αργότερα, την περίοδο 1948-49 έκανε και την πρώτη του ταινία, η οποία

προβλήθηκε με τον τίτλο «Τελευταία αποστολή», σε σενάριο και σκηνοθεσία δική του.

Τα επόμενα χρόνια συνεργάστηκε με διάφορες εφημερίδες (Φιλελεύθερος, Βήμα, Ελεύθερος Κόσμος) και περιοδικά (Τραστ, Ρομάντισο, Ταχυδρόμος, Πάνθεον), ενώ έγραψε πάνω από 40 θεατρικά έργα και

περισσότερα από 80 σενάρια. Κάποια αυτά τα έγραψε μόνος του και άλλα σε συνεργασία, κυρίως με τον Πολύβιο Βασιλειάδη, με τον οποίο δημιούργησαν ένα από τα πιο σημαντικά δίδυμα θεατρικών συγγραφέων.

Ο Τσιφόρος πέθανε στις 6 Αυγούστου 1970.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΕΘΝΟΣ Γιώργος Δελάστικ

Μίσος SPD κατά ΣΥΡΙΖΑ

Εσείς θα το φανταζόσαστε ποτέ ότι ο Αλέξης Τσίπρας ασκεί... «εθνικιστικο-μπολσεβίκικη (!!!)» πολιτική; Πώς να το φανταστείτε όμως αφού δεν είστε Γερμανός σοσιαλδημοκράτης; «Ένας άλλος ηγετικός σοσιαλδημοκράτης ονομάζει καθαρό εθνικισμό αυτό που κάνει η κυβέρνηση Τσίπρα» έγραφε ο αρθρογράφος Τόμας Σμιτ, της σκληρής δεξιάς γερμανικής εφημερίδας «Ντι Βελτ», προ ημερών και συνέχιζε στο άρθρο γραμμένη: «Αν είχε επιτυχία, αυτό θα συνιστούσε μια φλογερή διακήρυξη προς όλους τους εθνικιστές της Ευρώπης να μιμηθούν τους Έλληνες. Θα συνιστούσε προηγούμενο για τον καθένα στην Ευρώπη που διακατέχεται από σκληρό εθνικισμό όχι μόνο να αντιστέκεται, αλλά να μπορεί ακόμη και να νικήσει με έξοδα των άλλων» γράφει ο Σμιτ ότι του είπε κάποια ανώνυμη ηγετική μορφή της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας. «Κατά βάση ο Τσίπρας ασκεί μια κτηνώδη εθνικιστικο-μπολσεβίκικη πολιτική, κρατώντας όμπρο τον λαό του για ένα πλήρως ιδεολογικό σχέδιο» υποτίθεται ότι του είπε αυτή η ηγετική φυσιογνωμία του SPD, του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος της Γερμανίας.

Χαρακτηριστικός είναι ο τίτλος του άρθρου: «Μόνο αριστερούς μιν αφήνεται! Ουσιώδης και ο υπότιτλος: «Οι Γερμανοί σοσιαλδημοκράτες αντιμετωπίζουν ιδιαίτερος σκληρά την κυβέρνηση Τσίπρα. Έχουν σοβαρούς λόγους γι' αυτό». Τη νύχτα του δημοψηφίσματος, θυμίζει ο δεξιός αρθρογράφος, ο αρχηγός του SPD, ο Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, που είναι αντικαγκελάριος στην κυβέρνηση της Μέρκελ, δήλωσε ότι ο Τσίπρας προκλήθηκε να δημοψήφισμα «τίναξε στον αέρα την τελευταία γέφυρα

πάνω στην οποία θα μπορούσαν να κινηθούν η Ευρώπη και η Ελλάδα για να πετύχουν έναν συμβιβασμό! Πόσο βλακώδης ήταν η εκτίμηση του Γκάμπριελ αποδείχτηκε μέσα σε μία εβδομάδα. Είχε πει κι άλλα όμως ο ηγέτης των Γερμανών σοσιαλδημοκρατών. «Φτάνει πια! Δεν θα χρηματοδοτήσουν οι Γερμανοί εργαζόμενοι και οι οικογένειές τους τις υπερβολικές προεκλογικές υποσχέσεις μιας εν μέρει κομμουνιστικής κυβέρνησης!»

Τέτοια μεγαλεια ο Τσίπρας ούτε στον ύπνο του δεν μπορούσε να ονειρευτεί. Να χαρακτηρίζουν οι Γερμανοί σοσιαλδημοκράτες την κυβέρνησή του «μπολσεβίκικη» και «κομμουνιστική» - ποιος τη χάρη του! Μόνο οι ακάριστοι οι Έλληνες αριστεροί τον κατηγορούν για...«σαμαροποίηση» με τη συμφωνία που υπέγραψε! «Στην κρίση του SPD, στην κρίση της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας» αποδίδει ο αρθρογράφος της δεξιάς «Ντι Βελτ» την επιθετικότητα των Γερμανών σοσιαλδημοκρατών ηγετών εναντίον του ΣΥΡΙΖΑ και εξηγεί το γιατί: «Η συγκριτική αδυναμία της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας έχει ως σοβαρότερη αιτία ότι δίπλα της υπάρχει το κόμμα της Αριστεράς, το οποίο σε πολλά μέρη της Ανατολικής Γερμανίας είναι ισχυρότερο από το SPD. Πίσω από αυτό το γεγονός βρίσκεται το εκατό χρόνων παλιό δίλημμα του SPD. Σε αποφασιστικές στιγμές δρα ως ένα κρατικό υπεύθυνο αριστερό κόμμα που αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Αυτό του φέρνει τον έπαινο των αστών. Μπορεί όμως να του κοστίζει ψηφοφόρους και συναίνεση γιατί από τα αριστερά του είναι εύκολο να στιγματίσουν οι ριζοπάστες τους σοσιαλδημοκράτες ως αντι-

κοινωνικούς προδότες» γράφει ο Τόμας Σμιτ. «Η άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ προκαλεί συναγερμό σε πολλούς σοσιαλδημοκράτες» επισημαίνει, γιατί τη θεωρούν ως επιστροφή της «ανεύθυνης κομμουνιστικής πρωτοπορίας». Οι Γερμανοί σοσιαλδημοκράτες κάνουν κατά κράτος την πολιτική μάχη από τη Δεξιά της Μέρκελ. Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι οι χριστιανοδημοκράτες της Μέρκελ κινούνται με άνεση πάνω από το 40%, ενώ οι σοσιαλδημοκράτες θεωρείται απίθανο να ξαναπάρουν το 25% των βουλευτικών εκλογών του 2013. Με τέτοια χάλια, αποκλείεται να πάρουν μόνοι τους την εξουσία στο άμεσο μέλλον. Αν, μάλιστα, τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα της Πορτογαλίας, της Ισπανίας και άλλων χωρών αρχίσουν να συνεργάζονται με αριστερά κινήματα ή κόμματα των χωρών αυτών, οι Γερμανοί σοσιαλδημοκράτες θα βρεθούν εκτός της κυβέρνησης Μέρκελ πιθανότατα. Η αξία χρήσης των Γερμανών σοσιαλδημοκρατών για τη δεξιά κυβέρνηση της χώρας τους συνίσταται μόνο στο αν μπορούν να κρατούν την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία σταθερά προσδεμένη στη γερμανική γραμμή. Αν αποτύχουν στο έργο αυτό, είναι άχρηστοι για την καγκελαρία. Όταν η γερμανική Δεξιά έχει 40% και πάνω, μπορεί να προσλαμβάνει στην κυβέρνηση όποιο κόμμα θέλει, ανάλογα με τις πολιτικές ανάγκες της στιγμής, της τρέχουσας επικαιρότητας. Στον βαθμό μάλιστα που οι Ελεύθεροι Δημοκράτες δεν δείχνουν να ξαναμπαίνουν στην ομοσπονδιακή Βουλή και αντικαθίστανται από επιθετικά δεξιά κόμματα, το Τέταρτο Ράιχ θα οικοδομηθεί πιθανότατα σε πολύ πιο δεξιά βάση από τη σημερινή. Ιδωμεν..

